

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Idea Theologiæ Sacramentalis

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ, 1648

VIII. De Sacramentalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42272

quia cū hęc sint instituta pro solis viatoribus, iisq; dumtaxat usui esse possint, hinc fit, ut prædicta potestas illis tantum competat. Excipe, nisi quis resurgeret, ut iterum moreretur: ille enim jam esset viator, & posset uti charactere antea accepto,

CAPUT VIII.

De Sacramentalibus.

RESOLUTIO I. *In Ecclesia est potestas instituendi sacramentalia, & obligandi fideles sub peccato mortali ad certas ceremonias, in sacramenti administratione servandas.* PRIMA PARS sumitur ex Concilio Trident. sess. 21. cap. 1. & ex verbis illis Pauli 1. Cor. 4. ibi adductis. Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. Atque ex perpetuo usu Ecclesiæ, quo docemur multa ab Apostolis, eorumque successoribus, circa sacramentorum ritus ordinata esse. Et sanè cū Summus Pontifex habeat potestatem gubernandi Ecclesiam convenienti modo, negari non potest, quin etiam habeat potestatem instituendi ceremonias, quæ ad digniorem, & pro loco & tempore convenientiorem sacramentorum administrationem, non leviter conducunt.

Secunda pars ostenditur, tum ex prædicto Concilio sess. 7. can. 13. de sacramentis in genere: tum ex eo quod Ecclesia habet potestatem condendi leges obligantes sub peccato mortali, ut colligitur ex verbis illis Matth. 18. Si autem Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut Ethnicus, & Publicanus, & Luca 10. Qui vos spernit, me spernit.

Neque refert, quod Isa. 29. Deus conqueritur de Judæis, quod eum timuerint, seu coluerint mandato hominum, & doctrinis: hoc enim intelligitur de Scribarum traditionibus, divinæ legi contrariis. Neque etiam dicas Paulum Galat. 5. & sæpe alias prædicare libertatem Christianam, hæc enim libertas in eo non

con-

DE SACRAMENTIS CAP. VIII. 51

consistit, quod homines sint liberi ab obedientia Principum secularium, & Prælatorum Ecclesiæ; sed à gravi servitute legis Mosaicæ & cæremoniarum illius. Quando autem Patres conqueruntur de multitudine cæremoniarum, id intelligendum est de quibusdam cæremoniis localibus, quæ neque ab Apostolis profluxerunt, neque ab Ecclesia approbantur. Verum de his latius in Idea Theologiæ Moralis.

RESOLUTIO II. *Sacramentalia non habent vim delendi peccata venialia, ex opere operato, sed ex opere operantis duntaxat.*] RIOR PARS PROBATUR, tum quia nulla ratio est quæ convincat, esse in Ecclesia potestatem instituendi signa quædam externa, quæ ex vi institutionis, seu ex opere operato habeant virtutem delendi peccata venialia. Illud enim Joan. 20. Quorum remiseritis, &c. intelligitur de remissione peccatorum, in sacramento Pœnitentiæ. Tum quia non apparet, quod Ecclesia aliqua sacramentalia eo fine instituerit: Unde enim id colligitur? si dicas, ex benedictione aquæ lustralis vim illam erui posse: *Contra*, nam in illa benedictione petitur, ut aqua sit in sanctificationem: at hinc æquè colliges, aquam lustralem remittere ex opere operato, peccata mortalia, cum sanctificatio eorum remissionem includat. Si dicas 2. Talem potestatem competere benedictioni ab Episcopo collatæ: *Contra hoc est*, quia ex communi Theologorum sensu, benedictio illa habet adjunctam quandam indulgentiam, non autem remissionem ullius culpæ.

Dices, hoc videri alienum ab existimatione quæ habent fideles, de usu sacramentalium. *Resp.* in re Theologica non tam attendendum esse ad communem existimationem vulgi, quàm ad consensum peritiorum Theologorum, qui quoad jam dicta, nobiscum sentiunt.

Posterior pars suadetur, num omnes cōcedunt sacramentalia habere aliquam vim remittendi peccata venialia; at eam non habent ex opere operato, ergo

ex opere operantis; quatenus excitant in nobis pium aliquem motum voluntatis, quo ejusmodi peccata remittuntur. *Neque refert*, quod pleraque alia non habeant minorem vim, quam sacramentalia ad pios motus excitandos: est enim discrimen, quia illa excitant motus quosdam naturales: at sacramentalia ex meritis & orationibus Ecclesiae, possunt nobis in petrare auxilia supernaturalia, ad actus pios ejusdem ordinis eliciendos.

Nota 1. In quibusdam sacramentalibus esse vim expellendi daemones; non quidem naturalem, ut perspicuum est, sed supernaturalem, eamque moralem, non physicam; quatenus daemones ejusmodi signa externa percipientes, coguntur à corporibus exire, ac si vi aliqua externa adhibita, ab illis ejicerentur.

Nota 2. Ad efficaciam illam moralem multa posse conducere 1. Sanctitatem ministri 2. Et magis orationes Ecclesiae, cuius personam minister sustinet. 3. Imperium ejusdem Ecclesiae, quae accepta potestate calcandi super serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, jubet daemones à corporibus exire, ut constat ex forma exorcismorum.

CAPUT IX.

De natura Baptismi.

RESOLUTIO I. *Dua dari possunt definitiones Baptismi.*] JUXTA priorem Baptismus physicè spectatus definiri potest: *Exterior corporis ablutio facta sub praescripta verborum forma.* Quibus verbis indicatur, Baptismum esse compositum quoddam veluti physicum, constans ex ablutione externa, tanquam ex materia proxima, & ex verbis, tanquam ex forma.

Juxta posteriorem, Baptismus metaphysicè spectatus, definiri potest hoc modo, per genus & differentiam. *Est sacramentum nova legi, ad regenerationem spirituales hominum institutum.* Ubi sacramentum ponitur